

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK NIKLAS

Två filmer
Samma natt
Samma ö
Samma ensemble

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båg, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

NIKLAS

Niklas bär ordningen i rummet.

Skärpt, kontrollerad, van att hålla ihop bilden av sig själv.

Han har en självklarhet i sociala sammanhang som gör att andra lätt läser honom som trygg, kapabel och rationell.

Han är van att ta plats genom språk, struktur och en känsla av att veta vad som är rimligt.

Men under den ordningen finns också något mer spänt. Ett behov av att stå på rätt sida. Att framstå som den som förstår, den som agerar, den som inte tappar kontrollen.

Som barn var Niklas inte den som drev hårdast, men han visste hur gruppen fungerade och hur makten rörde sig.

Han kunde protestera ibland, men aldrig på ett sätt som kostade honom för mycket.

Det har följt med honom in i vuxenlivet.

Niklas söker inte brutal dominans.

Han söker position genom skärpa, överblick och moralisk auktoritet.

Men i pressade lägen blir det också tydligt hur mycket av den hållningen som bygger på att han själv behöver tro på den.

Han vill vara den som håller huvudet kallt.

Den som ser klart.

Den som andra lyssnar på när allt börjar falla isär.

Det är det som ger honom styrka.

Och det är det som gör honom mer skör än han själv vill förstå.

Niklas i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen framstår Niklas som en av de mest samlade personerna i gruppen.

Han bär kontroll, verbal skärpa och en självklarhet som gör att han ofta hamnar nära rummets centrum när osäkerheten växer.

Det finns något i honom som vill skapa ordning, definiera situationen och hålla ihop det som håller på att glida över i kaos.

Niklas är inte den mest öppet aggressiva personen i gruppen.

Hans styrka ligger snarare i språk, hållning och i att han snabbt intar positionen som den som ser klarast.

I Sista Återträffen ska han därför uppfattas som rationell, handlingskraftig och delvis trygg.

Men det måste också finnas en underton av att hans kontroll inte är helt avslappnad.

Han behöver ordningen lika mycket som han försöker skapa den.

Det viktiga är att publiken först ska kunna läsa honom som någon som försöker hålla huvudet kallt och göra rätt – samtidigt som man gradvis anar att hans moral inte är så stabil som han själv vill framstå.

Niklas i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Niklas genom hans självbild.

Det som i den första filmen framstod som ordning, rationalitet och moralisk stadga får här en tydligare underton av behovet att stå på rätt sida av berättelsen.

Vi ser att hans kontroll inte bara handlar om ansvar, utan också om ett starkt behov av att uppfatta sig själv som den som förstår, agerar och håller sig renare än dom andra.

Niklas blir därför en roll där moral och självförsvaret ligger nära varandra.

Han är inte falsk i enkel mening.

Men hans sätt att ta kommandot bär också spår av att han själv behöver tro på sin egen klarhet.

I Den Slutliga Hämnden måste Niklas därför bära både intelligens och inre anspänning samtidigt.

Han får inte spelas som kall opportunist.

Inte heller som självklar hjälte.

Det viktiga är att publiken ska känna hur mycket av hans styrka som också är ett försök att hålla den egna osäkerheten och skulden på avstånd.

Niklas är intressant eftersom film 2 inte vänder upp och ner på honom, men gör honom mindre självklar.

Han blir inte ondare – bara mer genomlyst.

Helheten

Niklas bär samma kärna genom båda filmerna:

En människa som söker ordning, kontroll och moralisk position i situationer där andra börjar förlora fotfästet.

I den första filmen framstår det som skärpa, rationalitet och handlingskraft.

I den andra ser vi tydligare att samma hållning också rymmer behovet av att stå på rätt sida, att förstå först och att inte själv dras med i det som blir synligt.

Det avgörande är att Niklas aldrig får spelas som bara trygg eller bara korrekt.

Hans ordning är verklig, men den är också ett skydd.

Ett sätt att hålla skuld, osäkerhet och självprövning på avstånd.

Han söker inte brutal makt.

Han söker överblick.

En position där han fortfarande kan tro på sig själv som den som ser klarast när andra tappar riktning.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hans behov av kontroll, utan vår förståelse av vad det behovet också döljer.

Det viktiga här är att Niklas inte blir för enkel åt något håll:

- inte "den gode ordningsmannen"
- men inte heller "den falske hycklaren"

Han ska kännas som någon vars styrka och självförsvar ligger väldigt nära varandra.

Spelriktning

Spelålder: 30-35

Niklas är en roll som kräver skärpa, kontroll och förmåga att bära moralisk auktoritet utan att rollen blir stel eller entydig.

Skådespelaren måste kunna bära:

- ordning som skydd
- intelligens som position
- en människa som gärna tar kommandot när andra tappar riktning, men som också behöver göra det för sin egen skull

Niklas rör sig genom gruppen med ett tydligt behov av struktur.

Han försöker definiera situationer, skapa överblick och inta rollen som den som ser klarast.

Det gör att rollen måste spelas med precision i språk, hållning och rytm, snarare än med stark fysisk dominans.

Samtidigt måste det finnas en underton av anspänning i honom.

Hans kontroll är inte helt avslappnad.

Den bär spår av skuld, självförsvar och ett behov av att stå på rätt sida när allt annat börjar glida.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- rationell auktoritet
- moralisk självsäkerhet med sprickor
- en gradvis förskjutning där kontroll allt mer känns som ett sätt att hålla sig själv intakt

I den första filmen ska Niklas framför allt kännas samlad, verbal och handlingsinriktad.

I den andra måste samma skärpa finnas kvar, men med tydligare resonans av självbild, inre tryck och behovet av att inte själv bli avslöjad som mer medskyldig än han vill tro.

Niklas ska inte spelas som kall karriärist.

Han ska inte heller spelas som självklar hjälte.

Det avgörande är att han känns som en människa som verkligen vill göra rätt – men som också behöver tro att han är den som gör det.

Castingnot:

En skådespelare med stark verbal närvaro, naturlig intelligens och förmåga att bära både auktoritet och inre spänning samtidigt. Rollen kräver precision, kontroll och en underton av självrannsakan utan att uttrycket blir demonstrativt.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

